

JEDNOTA TĚLA

CECIL duCILLE

(Michigan, prosinec 1984)

Chvála Bohu! Já nemám poselství, znám ale někoho, kdo ho má. Halelujah! Otevřeme si Bible v 1. epištole Korintským. Chci následovat Boží vedení. Otevřeme si tedy 12. kapitolu. Chci tam vyhledat přesně ta slova, která jsem slyšel v Duchu. Poselství bude o jednotě Těla. Čtěme od 12. verše:

„Nebo jakož tělo jedno jest a mnoho má údů, ale všickni ti jednoho těla údové, mnozí jsou, však jedno tělo jsou: tak i Kristus.“

Toto je hlavní text, dále následuje kontext:

„Skrze jednoho zajisté Ducha my všickni v jedno tělo pokřtěni jsme, buďto Židé, buďto Řekové, buďto služebníci, nebo svobodní, a všickni v jeden duch zapojeni jsme. Nebo tělo není jeden úd, ale mnozí. Dí-li noha: Poněvadž nejsem rukou, nejsem z těla, zdaliž proto není z těla? A dí-li ucho: Když nejsem oko, nejsem z těla, zdaliž proto není z těla? Jestliže všecko tělo jest oko, kde pak bude sluch? Pakli všecko tělo jest sluch, kde povonění? Ale zřídil Bůh údy jeden každý z nich v těle, tak jakž jest on chtěl.“ (1Kor 12,13–18)

Jste v té části Těla, kde se Bohu zalíbilo vás mít. Ne tam, kde jste si to zvolili. Nenarodili jste se černí, bílí či žlutí podle své vůle a nedokážete to změnit. Podobně i v Těle nejsme umístěni Bohem podle své preference. Nic s tím nenaděláme. Jsme v Těle umístěni všemohoucím Bohem, ne ze své vůle. Boží rozhodnutí nezmění žádný náš čin. Každý z nás je povolán do jednoho Těla, tam je specifické místo pro každého jednotlivce. Pokud člověk takové místo nenajde, dostává se do problému. Pokud se přidáme k ruce, ačkoliv jsme měli být chodidlem, budeme mít potíže. Jako chodidlo bychom byli velmi dobří, jako ruka jsme mimo Boží vůli. To budí bázeň.

Vraťme se k verši 12, tam se nalézá pasáž, kterou mi do ucha pošeptal Bůh. Někdo pak začal zpívat píseň „Jest tělo...“, a já věděl, že je to potvrzení. Pamatujete? Ani nevím, kdo s tou písní přišel. Vím jen, že

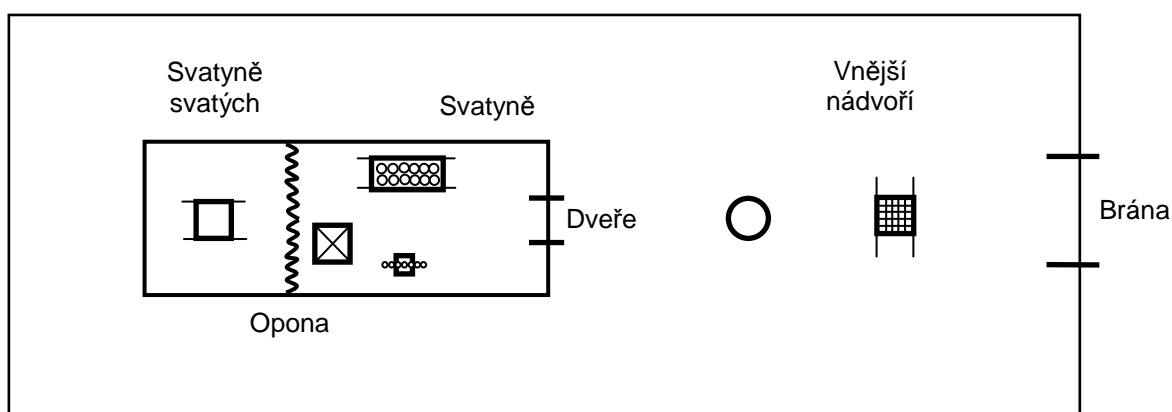
Duch takto pracuje. Duch nás dnes večer vede, protože je něco, co chce, abychom slyšeli. Každý to zde dnes musí slyšet, protože to tak určil Pán a způsobil, že jsme dnes tady. Počasí nás nezastavilo.

„Nebo jakož tělo jedno jest a mnoho má údů, ale všickni ti jednoho těla údové, mnozí jsouce, však jedno tělo jsou: tak i Kristus.“

Víte, toto slovo nemohlo být o Kristu řečeno, dokud byl Ježíš Kristus na zemi. Když byl zde, neexistovalo Tělo složené z mnoha údů. Byl jen jeden muž jménem Kristus, který měl ducha Kristova. Proto se Kristus jmenoval. Nebyl jen člověkem z masa a kostí jako každý přirozený člověk, byl také obdařen Duchem, který byl v něm. Ten Duch byl od věků duchem Krista, který byl před stvořením světa součástí Boha.

Bible říká, že Bůh vyjmul ze svých beder (ňader) a vložil do těla a řekl: „Připravil jsem ti tělo.“ Podle toho chápeme, že Kristus byl jeden, ale nyní má mnoho údů. Žádný z těch údů nemůže o sobě říct: „Já jsem Kristus.“ Všichni jsme jen částí celku. Bůh tuto věc na zemi stvořil. My se pak nacházíme v zoufalé a nebezpečné době, protože kromě těla Kristova existuje i něco jiného.

Pojďme si udělat náčrt stánku – svatyni svatých, svatyni a vnější nádvoří. Toto je obraz stánku, který dal Bůh Mojžíšovi.

Jednou ročně tudy procházel nejvyšší kněz branou, dveřmi a oponou, když vcházel do svatyně svatých. Bylo to v den, který se nazývá dnem smíření. Když velekněz vstoupil do svatyně svatých, octl se tváří v tvář Bohu. Hříchy lidu byly odpuštěny, nebo zemřel.

Je však jiný stánek, jiný chrám. Je to nejslavnější stánek či chrám, který kdy byl postaven. Je to váš duch, duše a tělo. Duch je vaší svatyní svatých, duše je vaše svatyně a vaše tělo je vnějším nádvořím. Duch Boží vchází skrze ducha a chystá se prolomit do duše. Když se tam Boží duch

prolomí, vytvoří z vašeho ducha a duše jednu oblast, a to znamená vaše úplné vítězství. Dokud k tomu nedošlo, ještě jsme nezvítězili.

Uvažujeme-li o svatyni svatých, můžeme se do ní v současnosti dostat jen v Duchu. Zavřete-li oči a jste v Duchu, okouší vaše duše zkušenost svatyně svatých. Vaše duše tam nepřebývá.

Jste v té části
Těla, kde se
Bohu zalíbilo
vás mít.

Přijde však den, kdy bude vaše duše (tj. mysl, city, touhy a vůle) plně pod mocí ducha Božího.

Mluvíme-li o těle, možná se zeptáte na detaily. Nicméně zde je nakresleno vnější nádvoří, které je symbolem našeho těla. Našeho fyzického těla. Ti, kdo jsou v těle, ačkoliv jsou křesťané, jsou tělesnými křesťany. Nemohou být v tělesnosti a zároveň v Kristu. Mohu to podpořit mnoha místy z Písma. Nyní se dotkneme jen některých z nich. Možná

k tomu budou mít někteří lidé otázky a také odpovíme na mnoho jiných dotazů.

Věřím, že Bůh touží po tom, abychom pochopili, co se nyní skutečně děje. Když Ježíš přišel, ustanovil o letnicích církev. Existoval povoláný lid. Lidé, kteří byli povoláni ze světa, povoláni k Bohu. Ale k čemu konkrétně byli povoláni? Byli povoláni k samé plnosti Krista. Nebyli jsme povoláni na nějaké místo na půl cesty, kde se dnes nacházíme. Jinak řečeno, volám vás a říkám: „No tak, lidi, pojd'me!“

Někteří vstupují do svatyně, někteří se zastaví támhle, někteří stanou tady, někteří na nádvoří. Bůh říká, že existuje církev, která je na nádvoří, a Bůh ji jednoho dne musí vydat naprosté zkáze. Ano, ano. Verš, který to říká, je v 11. kapitole Zjevení. Je tam řečeno, že vnější nádvoří bude zničeno. Je tím míněno, že vše, čemu se říká v Bibli vnější nádvoří či tělesnost, bude vydáno zkáze. Jen ti, kdo budou v Duchu, naleznou bezpečí.

Dotykáme se nyní slova, které nám dnes Bůh dává – toho, že Tělo je jedno. Je tělo Kristovo církev? Odpověď je ano a ne. Víte proč? Protože církev není automaticky tělo Kristovo. Tělo Kristovo je církev, ale ne všechna církev je tělo Kristovo. Jinými slovy, ne každý, koho Bůh povolal, je pod nadvládou Ježíše Krista. Rozumíte? Dobře.

Zajdu si na trh a koupím zásobu jídla na celý týden. To vše uskladním v lednici či jinde, kde běžně skladuji potraviny. Máme neděli, a tak jdu, něco z toho vyndám a připravím a sníme to. To jídlo bylo mé od

chvíle, kdy jsem za ně zaplatil a koupil je, nebylo však ve mně (nestalo se mou součástí). Chápete, kam mířím? Bylo mé, vlastnil jsem ho. Bylo v mém domě, v mé lednici. Bylo tak mé, jak jen mohlo být. Nebylo však částí mého těla. Není částí mne, dokud si je nepřipravím, nerozporuji, nepřipravím k použití. Nemohu jíst syrové maso, syrové brambory – musím je připravit.

Bůh tak přivedl lid na vnější nádvoří. Na tomto nádvoří by měla probíhat příprava na vstup do Krista. Zjišťujeme však, že na scénu přichází denominace, a jak víme, denominace znamenají rozdělení. Samo slovo denominace (rozdělení dle jména) znamená rozdělení. Denominace byly vytvořeny pro rozdělení těla Kristova.

Jeden říká: „Já jsem baptista.“

Jiný zas: „Já jsem metodista.“

„Já presbyterián.“ – „Já luterán.“ – „Já katolík.“

Rozděluje to Krista na sekce a sekty. Bible ale říká, že Kristus není rozdělen.

Míval jsem celé roky trápení a zápas s milovanými přáteli, lidmi jako vy. Svár je v tomto: Bůh mi ukázal, že nemohu patřit k denominaci a zároveň být v těle Kristově. Buď totiž klamu jedny, nebo druhé. Jak je to možné?

Jak může jedna věc patřit do dvou těl? Jak může jeden člověk sloužit dvěma pánům? Bůh povolává svůj lid ven, volá je, aby byli jako Ježíš Kristus. Denominace vás volají, abyste šli pod autoritu pastora. Tělo Kristovo vás volá, abyste fungovali jako služebníci. Slyšíte? Než budu pokračovat, dovolte, abych si udělal ještě větší problém. Dovolte, abych přečetl všechny tyto verše pro kohokoliv z vás, kdo věří, že překládám toto Písmo špatně, a tady a teď mi vyčiňte.

Pojďme do Efezským:

„A onť jest dal některé zajisté apoštoly, některé pak proroky, jiné evangelisty, jiné pastýře a učitele pro spořádání svatých, k dílu služebnosti, k vzdělání těla Kristova.“ (Ef 4,11–12)

Vidíte, Bůh nikdy nedal apoštola církvi, aby způsobil, že bude určitá denominace více prosperovat. Dal apoštoly, proroky atd. církvi k zdokonalení Těla, aby církve mohla sloužit.

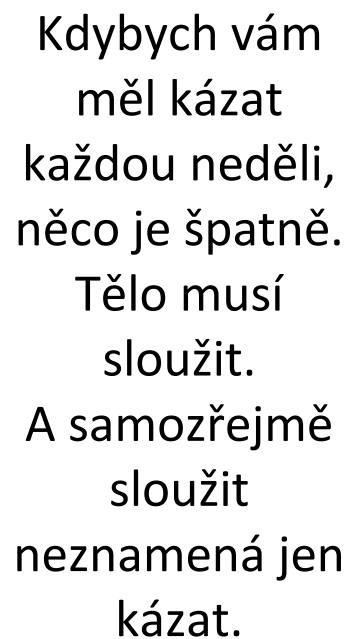
Služba Krista je tedy v Těle. Kdykoliv odmítnete dát dál to, co Bůh dal vám, kdykoliv odmítnete vložit svou podstatu do těla Kristova... Někteří z nás jsou vinni. Posíláme své peníze všem tlustým církevním organizacím okolo, posíláme peníze, aby se z nich stavěla auditoria, vyhazujeme peníze... Myslíte si, že jste bez viny? Vy, kdo posíláte peníze a dáváte lidem, jimž vám Bůh neřekl, že máte dávat? Berete peníze tělu Kristovu, do nějž patříte, a posíláte je a dáváte jiným skupinám, které konají své dílo. Jestli já si dělám něco svého a vy mě podporujete – jste vinni stejně jako já.

Bůh mluví k lidem. Vaše podstata patří tělu Kristovu. Vaše duchovní moc náleží tělu Kristovu. Vaše energie patří tělu Kristovu. Vaše služba patří tělu Kristovu. Tělo Kristovo musí rozumět, že je Bohem ustanoveno k sloužení. Ano. Bůh vás stvořil jako služebníky. Proč? Je ve vás Kristova služba. Bůh nestvořil jen apoštoly, proroky a evangelisty, kteří vám den co den kážou a kážou a kážou ... a přichází to vniveč. Kdybych vám měl kázat každou neděli, přijde to vniveč – něco je špatně, protože Tělo musí sloužit. A samozřejmě sloužit neznamena jen kázat.

Však to znáte. Někdo věří: Jsem služebník, to znamená, že musím přinést kázání. Ale tak to není. Sloužíme jako tiší členové Těla, kteří slouží jeden druhému. Dávají život, předávají život. Já dostávám a dávám vám. To je pravý význam sdílení. Krev přichází do mého těla, pak prochází mým žaludkem do mého krevního oběhu. Tak se krev dostane do mých žil, jimi do srdce. Srdce pak vypumpuje krev, která nese život do celého mého těla. Vymyje smrt i z konečků mých prstů, odnáší mrtvé věci a obnovuje je, křísí.

Takovýto proces probíhá i v Těle všemohoucího Boha. Proto jej také nazval Tělo. Jedna věc mě přivádí k úžasu. Řekl jsem si:

V původních jazycích či řečtině musí přeci být nějaký rozdíl mezi slovem „Tělo“ a „fyzické tělo“. Když si to najdete, zjistíte, že zde žádný rozdíl není. To slovo je „soma“. Tak jej nazývá. Nazývá své Tělo „soma“ – fyzické tělo. Použil totéž slovo pro fyzické tělo a své Tělo.

Kdybych vám
měl kázat
každou neděli,
něco je špatně.
Tělo musí
sloužit.
A samozřejmě
sloužit
neznamena jen
kázat.

Snažím se vám, bratří, naznačit, že nám chce Bůh dnešního večera říct něco velmi důležitého.

Jednota, která
nás dovede do
Krista, je ta,
kterou již máme.
Ano, jednota
Ducha.

Patříte do těla Kristova? Do těla Kristova patříte, pokud jste pod nadvládou Ježíše Krista. Jste-li v Kristu, patříte do těla Kristova. Jinými slovy, nepatříte sami sobě. Myslíte, že jídlo, které jsem dnes ráno jedl, je možné nahrát jako poselství ke kázání? Ne! Stává se předmětem – ve chvíli, kdy je sním, stává se potravou pro mozek, té části mne, která řídí mé tělo. Jste-li tedy v Kristu, již nepatříte sami sobě. Už nebudete žít tam, kde byste chtěli. Nevstanete a nebudete následovat závan každého větru. Už neděláte, co sami chcete. Ale jste Kristovi, patříte Mu. On vás provází a vodí bez ohledu na to, zda si lámete hlavu či pochybujete o tom, jestli to dělá – dělá

to, jste-li Jeho součástí.

Bůh nás tedy povolává, abychom byli částí těla Kristova. Byli jsme pro tento záměr stvořeni. Ano. To je důvod, proč jsme se narodili. Chcete pro to verš? Otočte si do Římanům 8:

„Nebo kteréž předzvěděl, ty i předzřídil, aby byli připodobněni obrazu Syna jeho, aby tak on byl prvorozený mezi mnohými bratřími.“
(Řím 8,29)

To znamená, že máme být přesně jako Ježíš Kristus. V posledních dnech se pak pozdvihneme do bodu, kdy se musíme projevit tak jako Ježíš. Když se Ježíš nechal pokřtít, sestoupil na Něj duch Boží a prohlásil: „Toto je můj milovaný Syn, v němž se mi zalíbilo.“ Ježíš odešel v moci Ducha na poušť, aby byl pokoušen od ďábla.

Bůh říká, že přicházíme do bodu, kdy nastane naše třiapůlletá služba. Třiapůlletá služba církve je obdobím, kdy bude církev chodit – a nyní pozor, říkám tělu Kristovu církev – kdy bude tělo Kristovo chodit v dokonalosti Ducha, tak jako Ježíš chodíval v lidském těle. Ano!

Je to tak, jak jsem to minulý večer popsal bratřím. Eastern Airlines už ode mne nedostanou ani korunu, aby mě přenesly z místa na místo. Halelujah! V těch dnech Bůh dá povstat nadpřirozené službě. Jeho synové budou sloužit církvi uprostřed temnoty soužení. Halelujah! Někteří

pochybují, proto vám přečtu část Písma, která se mi vybavila. Otočíte-li si do 4. kapitoly Zachariáše, uvidíte tento obraz.

Zachariáš 4,1–6: *„Potom navrátil se anděl, kterýž mluvil se mnou, a zbudil mne jako muže, kterýž zbuzen bývá ze sna svého. I řekl mi: Co vidíš? Jemuž jsem řekl: Vidím, že aj, svícen zlatý všecken, a olejný dčbán na vrchu jeho, a sedm lamp jeho na něm, a sedm nálevek k těm sedmi lampám, kteréž jsou na vrchu jeho. A dvě olivy při něm, jedna po pravé straně dčbánu olejného, a druhá po levé straně jeho. Tehdy odpověděl jsem a řekl jsem andělu tomu, kterýž mluvil ke mně, řka: Co ty věci jsou, pane můj? A odpovídaje anděl, kterýž mluvil se mnou, řekl mi: Což nevíš, co ty věci jsou? I řekl jsem: Nevím, pane můj. Tedy odpovídaje, mluvil ke mně, řka: Toto jest slovo Hospodinovo k Zorobábelovi, řkoucí: Ne silou, ani mocí, ale Duchem mým, praví Hospodin zástupů.“*

Jeden olivovník je Slovo, druhý je Duch – slovo Páně skrze Ducha. Oba vlévaly olej do velkého džbánu či nádoby. Víte, že stojan s lampami reprezentuje církve? Bůh zde říká, že v těch dnech bude mít církve obrovskou schopnost pojmout olej.

Víte, ten stojan s lampami, který je ve stánku, má jen velmi malou zásobu oleje, kterou má v stojanu a lampách. To je veškerý olej, který v něm je. Proto se musí udržovat a doplňovat každý den. Bůh však říká, že církve bude mít v temnotě soužení obrovskou nádobu s olejem, kterou bude Bůh doplňovat ze svých dvou olivovníků – dvou svědků. Dva Boží svědkové jsou Duch a Slovo. Duch a Slovo jsou Tělo z mnoha údů. Tam, kde byl Ježíš ztělesněním Slova a Ducha, bude jím nyní Tělo složené z mnoha údů.

Zde se nacházíme. Pojdme se nyní vrátit do 12. kapitoly Korintským. Je řečeno, že jsme jedno. Jedno jsme skrze jednání Ducha. Nevím, jestli zde je někdo, kdo věří v ekumenismus? Ekumenismus, který nyní spojuje všechny církve, je nástrojem, díky němuž nás tito lidé budou pronásledovat za to, že nejdeme s nimi. Do Krista nás nedovede žádná ekumenická jednota. Jednota, která nás dovede do Krista, je ta, kterou již máme. Ano, jednota Ducha. Písmo říká, že máme zápasit o zachování jednoty Ducha – ale můžeme zachovat něco, co ještě nemáme? Všechny ty rozličné denominace postrádají jednotu Ducha. Dokud se nepoddají Duchu, chybí jim Hlava, vedení. Všechny tyto denominace s rozhodností vyznávají, že se rozhodly být v katolickém systému.

To, že jsou denominace velmi katolické, jsem vnímal už dávno. Ano. Patřili jsme k denominaci. Byly velmi katolické. Vždycky však vyznávaly: „Jsme protestanté.“

Řekl bych: „Já nejsem protestant. Proti ničemu neprotestuji. Jsem jen křesťan.“

V dnešních dnech však vidíme, že se děje věc, která se dosud nikdy neděla. Jsme svědky zrodu jednotné světové církve, která povstává z církví.

Bůh říká: „Povstane ve svatyni.“

Celosvětová církev je vzpourou proti Ježíši Kristu. My všichni, já sám osobně, zápasíme o to, aby naší Hlavou byl Ježíš. Vedu svůj zápas, abych měl Ježíše jako Hlavu a vytrval v tom, protože jsou věci, které mnou zmítají zleva doprava a snaží se převzít kontrolu.

Bůh říká: „V této době musí být na zemi lid, který se skutečně vydá Ježíši Kristu a vyzná: ‚Pane, jsem Tvůj. Co mi řekneš, to udělám.‘“

Máme od té doby jen takové malé skupinky těch, kteří vyšli, jak jim říkáme. Vyšli z denominací a místo toho, aby šli do Krista, obrátí se a vytvoří další monstrum – není to ani denominace, ani Kristus – je to nedenominační denominace. Každá skupina, každé Tělo musí bojovat, aby se nestalo touto nedenominační denominací. Dovolte mi, abych vám něco řekl. Když se scházíte, zjistíte, že někdo chce získat nadvládu. Ve chvíli, kdy někdo získá nadvládu a stane se vaším šéfem, jste zpátky v denominaci – či hůře – v kultu. Ano!

„Pán řekl, že musíte dělat toto.“

„Pán řekl, že musíte dělat tamto.“

„Pán řekl, musíte dělat toto.“

A vy to musíte udělat, protože: „Pán řekl.“

Ale ten „Pán“ je člověk. Nerozumíte, co se pro nás Bůh snaží udělat? Bůh chce lid pod Boží nadvládou.

Říkáte: „Jak budu pod Bohem, když musím mít starší?“

Je to velmi jednoduché. Aby byl jednotlivec v těle Kristově, musí být poddán Kristu. Aby byla skupina lidí, Tělo, poddána Kristu, musí mít služebnosti, které jsou poddány Kristu. Tak je to jednoduché. Tělo neví, že je jeho povinností dohlédnout na to, aby jeho služebnost byla poddána

Kristu. Ano. Víte – jsme všichni nedokončení – jsme však dokonalí v Něm.

Každá skupina,
každé Tělo musí
bojovat, aby se
nestalo touto
nedenominační
denominací.

Neúplnými jsme byli stvořeni. Kdyby Bůh stvořil Adama jako dokonalého, nemohl by padnout. Bůh ho však nedokončil. Bylo to nedokončené dílo. Dábel na něj zaútočil, ještě než byl dokončený, a Bůh o tom věděl. Věděl, že jediný způsob, jak přimět člověka bojovat, je dovolit d'áblu, aby na něj zaútočil a tvrdě jej zasáhl. To je u lidstva hrozné. Lidé se nehnou, dokud nedostanou zásah. Ano!

Řeknete člověku: „vyjdi!“ a on to neudělá, dokud nezapálíte oheň. Pak jej uvidíte utíkat. Halelujah! Je to zvláštní. Chtěl bych být jiný. Jdu k Bohu a říkám: „Pane Bože, nemusíš mě švihat bičem, abys mě přiměl jít, jen mi řekni, a já půjdu.“ Rád bych to tak udělal, jsem však stále

plný lidství, které se nepohne, dokud se pod ním nezapálí oheň, a vám nezbyvá, než utíkat. Bůh nám pomůže malým ohněm. Jednoho dne bude tady dole velmi veliký oheň. Bůh se snaží na to lidi připravit.

Bůh vám říká: „Vede-li vás Ježíš Kristus, rozpoznáte lid, který je také pod nadvládou Ježíše Krista.“

Procházíte se obchodním centrem a potkáte chlapce či děvče, kteří jsou vám sympatičtí. Tyto osoby jsou pod nadvládou Ježíše nebo jsou jedni z Bohem označených, kteří se Jeho autoritě podřídí. Prakticky ihned se s nimi skamarádíte. Hned nato někde sedíte a máte obecenství. Takto to Bůh nyní dělá, Bůh svádí své Tělo dohromady. Ó Bože, doufám, že nás nebudeš muset rozpustit, abys nás spojil. Ano, přesně takové slovo mi přichází – rozpouští nás. Zapaluje oheň, který nás rozpustí, abychom se seběhli dohromady a splynuli, nespojíme-li se dobrovolně.

Víte, je to jako s židy – Bůh je prosil, Bůh s nimi smlouval, kázal jim. Myslíte si, že židé chtěli opustit Rusko? Dnes jsou židé chyceni v sovětském Rusku, protože nechtěli odejít. Měli se dobře. Když se měli dobře v Německu, nechtěli je opustit. Bůh poslal lovce, aby je lovil. Jakmile vzplál oheň, začali utíkat, a tak vznikl Izrael. Vrátili se na území Izraele, protože po nich šli lovci – ne protože je někdo okouznil.

Právě v tuto chvíli se Bůh připravuje poslat lovce na církev. Jejich úkolem je nás lovit a přivést nás zpět na místo, kde bychom měli s Ním

být. Tam venku je totiž Tělo – je tam tělo Kristovo – lidé, kteří chtějí být pod nadvládou Ježíše Krista. Ježíš pomazává novou službu, službu, která je vyučena a vycvičena Pánem.

Řeknu vám svůj vlastní příběh, je jen jedním z tohoto světa, protože jsem neměl naprosto žádný záměr stát se kazatelem. Byla to ta poslední věc, která by mě napadla. Věřte, že tohle na mém seznamu nebylo. Bůh mě k sobě přivedl a vyučil. Někteří lidé, kteří dnes říkají, že je Bůh vyučil, tím myslí, že si vzali Bibli, posadili se a Ježíš jim to ukázal. Já tím však myslím, že Ježíš přišel fyzicky do mého pokoje v podobě člověka. Já Jej poznal, stali jsme se přáteli. Začal mě vyučovat a učil mě po sedm měsíců. Věděl jsem, že je to Ježíš, ale nerozuměl jsem tomu. Rozumíte tomu, co říkám?

Aby byl
jednotlivec
v těle Kristově,
musí být
poddán Kristu.

Kdyby se někomu z vás, dobrých členů církve, stalo, že by Ježíš vešel do jejich obývacího pokoje, byli byste nejspíš vyděšeni nebo nadšeni, či plní pochyb. Bylo by to na vás moc. Já však byl naprostý nováček a představoval jsem si, že to tak je asi normální. Nebylo mi známo nic o Ježíši, který mluví k lidskému srdci. Nic o Ježíši, který k nám mluví v duchu. Uvažoval jsem tak, že Ježíš je člověk, který vejde do domu, posadí se a učí všechny ty rozličné služebníky. Myslel jsem si, že je také navštívil a vyučoval. Ve své naivní bláznivosti jsem si byl schopen s Ním sednout a On byl schopen přijít a vyučovat mě Bibli po sedm měsíců.

Poté, co se to stalo a já se vydal do služby v různých církvích a vyprávěl jim o tom, řekli mi: „Ne, takto Bůh nejedná.“ „Bůh tohle nedělá.“ Tak jsem se ptal: „Bože, proč jsi to tak udělal?“

Kdybych šel do všech těch seminářů, k těm všem služebnostem, začal bych mít stejné tendence jako ostatní a nebyl bych schopen je napravit.

Bůh se rozhodl, že je čas mít někoho tvrdohlavého. Víte, že je to význam mého jména Cecil? Tvrdohlavý. Nebudu se tím chlubit, ale znamená „tvrdohlavý“. Potřeboval někoho, kdo se o nic jiného nestará, jen věří. Někoho, kdo, pokud je třeba, vstoupí do pekel s evangeliem a výzvou těm největším a nejhorším a se slovem Božím, které přijal. Nikdo mi nenamluví, že to nebyl Ježíš. Víte proč? Protože jsem nebyl

dobrý a věděl jsem to o sobě. Věděl jsem, že nemám šanci být dobrý. A taky jsem věděl, že ďábel nedokáže nikoho učinit dobrým. Vím, že moje žena může dosvědčit, že si vzala dobrého člověka.

Jinými slovy tady říkám, že jsem byl opravdu špatný, nedokázal jsem si pomoci. Miloval jsem boj, miloval jsem zabíjení a věci, které byly převrácené... Nedokázal jsem tomu zabránit. Když Ježíš vstoupil, muselo dojít ke změně, jinak bych nebyl. A ta změna přišla. Byla to náhlá změna. Už jsem si víc nechtěl pohrávat s nožem nebo puškou, toužil jsem po Ježíši a Slově. Tohle nemohlo být nic jiného než Bůh.

Aby byla skupina lidí, Tělo, poddána Kristu, musí mít služebnosti, které jsou poddány Kristu.

Když jsem se ponořil do Božího slova a Ježíš mi začal ukazovat jemnosti v základech slova, přinesl jsem to lidem a ti řekli: „To není Bůh.“

Bůh mi ukázal, že křesťanem mě nemůže udělat nic jiného než Bůh. Pak se stalo ještě něco, a ještě něco. Začala se mnou a skrze mne pracovat Boží moc a já věděl, že to nemůže být ďábel, protože ten mě nesnáší, to musel být Bůh.

Bůh mi začal ukazovat rozdíl mezi církví a Tělem. Víte, co jsem uviděl? Viděl jsem, že Bůh už zatahuje oponu za církevním systémem a soustřeďuje se nyní na lid, který půjde kupředu a do konce neuhne, pohne se od místa, kde rozložili stany. Letniční si postavili stan na místě letnic. Kdykoliv se usadíte a přestanete růst v Pánu, zhřešíte.

Vydal jsem se do letniční církve. Byl jsem v šoku, když jsem zjistil, že je tam tolik hříchu jako v neletničních sborech. Duch svatý přišel usvědčit svět z hříchu, spravedlnosti a soudu. Z tohoto důvodu by měl člověk, který má Ducha svatého, žít svatěji než člověk, který Jej nemá. Ale není to tak. Neznáte snad spoustu baptistů, kteří žijí vyrovnaný život, opravdu křesťanský, a mnoho letničních, kteří tak nežijí? Když bráníme Duchu svatému konat v nás to, k čemu byl povolán, stáhne se. Takový křesťan pak mluví v jazycích, ale nežije spravedlivě, koná zázraky....

Už jste to zažili? Viděli jste člověka, který koná zázraky, a přitom nežije spravedlivě? Ano! Je to jako past. Víte proč? Kvůli Ježíši. Bůh řekl, že Ježíš je zjeven, abychom byli připodobněni Božímu obrazu.

Kdykoliv přestanete růst a proměňovat se do podoby Ježíše Krista, přizpůsobujete se světu.

Uvědomil jsem si, že se v poslední době mnoho církví zapojilo do politiky.... Všiml jsem si, že se mnozí křesťané stydí za politika, kterému dali svůj hlas. Víte, politika v sobě nemá život. Politik, který vám slíbil, že nebude zvedat daně, otočí o 180 % a daně zvýší, protože nemá kontrolu. Jestli jste se domnívali, že spravedlnost nebo vysvobození přinese tomuto národu či lidu politika – jste blázní. Jediné vysvobození, kterého se můžeme dočkat, je v Ježíši Kristu. Ne v politice. My jako Boží lid si musíme uvědomit, v čem je naše moc. Snažím se vám, bratří, něco ukázat.

Dejme tomu, že máte revolver, je možné mít i kulomet nebo kanón. Nějaká osoba proti vám vyjede s tankem. Chytnete revolver a začnete na něj pálit. Jenže potřebujete pancéřovou pěst, něco většího, něco, co dokáže zastavit tank. Právě o tom tady mluvíme. Máme zbraň, která je mocnější než jakákoliv jiná zbraň, máme modlitbu a víru. Proč se nesejdeme, když chceme, aby se změnila vláda? Proč se nesejdeme a nemodlíme se? Jak je možné, že se nám zdá, že politické úsilí zmůže víc než modlitba? To ukazuje, že nevěříme v modlitbu alespoň v té míře jako ve své politické úsilí.

Rád bych vás, bratří, odvrátil od politiky. Rád bych odvrátil od politiky třeba i papeže. Rád bych vás obrátil ke Kristu. Protože přichází hodina, víte, kdy nám nic jiného nepomůže než naše postavení v Kristu.

Bůh zde mluví o těle Kristově. Tělo Kristovo musí být pod vládou služebnosti Krista. Jinými slovy, Bůh některé služebníky pomazal, a jiné ne. Některé ustanovila církev. Ano! Člověk studuje Písmo, pak pilně káže a stává se služebníkem. Jde do školy a oni z něj udělají služebníka. Udělá tohle ze mě služebníka? Církev by měla mít víc porozumění. Tělo Kristovo také.

Přijde sem člověk v kolárku – není služebníkem, co se těla Kristova týče. Možná je služebníkem systému nějaké církve či denominace, protože jej ustanovili. Ale učinil jej něčím takovým Bůh? V důsledku toho by tělo Kristovo mělo pročistit svou literaturu. Tuny literatury se na vás dnes valí mailem či poštou. Něco z toho má dobrý příběh, něco je takové a takové, něco však nepatří tělu Kristovu. My, kteří jsme povoláni být tělem Kristovým, musíme začít rozpoznávat tělo Kristovo.

Pán řekl, že je jedno Tělo a to jedno Tělo je vedeno jedním Duchem, abyste mohli být dovedeni do Krista. Jinými slovy, buďte vedeni Kristem. Ale otázka zní: „Kdo je šéf?“ I když máte Ducha svatého, jste pořád šéfem. Nechte mě vysvětlit proč.

Kdybyste se vydali ven, Bůh vám třeba řekne: „Běž tudy.“ Vy na to: „Ne, jdu támhle.“ Vydáte se támhle – a Duch svatý musí jít s vámi, protože Ježíš máte. Vydržte se mnou, bratří. Duch svatý říká: „Lidičky, chci, abyste se vydali tento večer do městečka Harrisville, abyste se postavili venku a měli shromáždění.“ Vy si řeknete: „Hmm, Ascota je lepší. Pojďme do Ascoty, budeme mít shromáždění tam. V Ascotě bude víc lidí.“ Popíšu to ještě lépe. Váš manažer řekne: „Postavte stan v Ascotě – získáte víc lidí.“ Vydáte se do Ascoty. Ptám se: „Opustil by vás Duch svatý?“ Ne. Duch svatý musí jít s vámi. Neposlechli jste ale Boha.

Pamatuji bratra Hickeyho, toho malého muže. Znáám ho už mnoho let. Vždycky nosil takovou malou svítilnu. S ní vycházel v podvečer na ulice a kázal.

Jednoho dne mu Bůh řekl: „Jdi tam a tam.“ Když však na to místo přišel, zjistil, že je za městem, v divočině. Nikdo tam nežil.

Bůh řekl: „Jdi dneska tam a tento večer tam kaž.“

Bratr Hickey tedy vzal svou malou svítilnu a vydal se ven. Skončil několik mil za městem v úplném zapadákově. Postavil si svítilnu na rozcestí a pomodlil se. Vytáhl si připravené kázání, zazpíval hymnus, chválu, a pak začal kázat. Jakmile předal své poselství, zaklapl Bibli a chystal se vydat domů, když vtom zahlédl člověka, který se vynořil ze tmy. Ten muž padl k jeho nohám a začal volat k Bohu. Čekal tam, aby zabil ženu, která tudy měla procházet cestou z práce. Bratr Hickey kázal pár kroků od něj.

Nikdy jsme nezapomněli na tenhle pravdivý příběh o tom, co znamená pravá poslušnost. Kolik z nás by šlo někam do lesa, postavilo se a začalo takhle kázat ptákům a včelkám a všemu ostatnímu?

Bůh nám však říká, že tělo Kristovo opravdu funguje jako lidské tělo. Vaše ruka se vás nikdy nezeptá, proč jí to děláte. Nohy nekladou otázky. Jen se pohybujete. Tělo je ovládáno hlavou. Bůh říká, že přivádí lidi do Těla. Vy se ptáte: „Proč?“

„Proč Bůh nepřivede do jediného nádherného Těla celou církev?“

Zaprvé, církev vnějšího nádvoří není poslušná Bohu. Církví vnějšího nádvoří myslíme lidi, kteří si dělají své vlastní věci.

Vždycky vám vyprávím o střeše, kterou postavili dole v Miami. Ta střecha stála dva miliony dolarů. Chci vám to připomenout. Ta střecha, církevní střecha, byla postavena tak, že vypadala jako archa, otočená asi takto do strany. Bylo to něco tak strašně monstrózního. Nic takového jsem v životě neviděl. Je to ošklivé. Vytvořit tu archu stálo dva miliony dolarů. Lidé si dělají své věci. Každý si staví tu největší posluchárnu, shání ten největší stan, aby měl co největší shromáždění a tak dále.

Bůh si povolává generaci lidí, kteří nechtějí nic jiného, jen být pod nadvládou Ježíše Krista a být vedeni duchem Božím.

Bůh si povolává lid – vím, že to máte v srdci! Máte to v srdci, když teď s vámi mluvím. Bůh říká: „Jestli je to ve vašem srdci, stane se to.“ Je to v Písmu. Jan 7,17 říká, jestli po tom toužíte, stane se to.

Jan 7,17: *„Bude-li kdo chtít vůli jeho činiti, ten bude umět rozeznati, jest-li to učení z Boha, čili mluvím já sám od sebe.“*

Prvním krokem, jak se stát součástí těla Kristova, je toužit po tom.

„Chci být částí těla Kristova.“

Dovolte, abych vám vysvětlil, co tělo Kristovo čeká.

Protože Bůh nedokázal přimět celou církev, aby se pohnula, tvoří ostatek, jinými slovy vyvolené. V Bibli nazývá církev „ek-le-sia“. Rozděluji slovo na slabiky pro vaše lepší porozumění. „Ek“ znamená „ven z...“, lid povolaný ven, to je eklesia, církev. Mluví však také o „eklektos“, to je vyvolený lid, vybraný lid, lid ostatku. Nebude nás mnoho, k tomu nejsme povolání. Bible však říká, že „eklektos“ zachrání zemi od zkázy.

Ke každé věci, kterou, jak říkám, zjevuje Bible, si můžete později požádat o reference. Bude také čas na otázky, tak se ptejte. Díky tomu zjistím, kdo potřebuje biblický odkaz.

„Eklektos“ jsou Bohem předurčeni k záchraně země. Otočte si se mnou do 7. kapitoly Zjevení:

„Potom jsem viděl čtyři anděly, stojící na čtyřech úhlech země, držící čtyři větry zemské, aby nevál vítr na zemi, ani na moře, ani na žádný strom. A viděl jsem jiného anděla, vystupujícího od východu slunce, majícího pečet Boha živého. Kterýž zvolal hlasem velikým na ty čtyři anděly, jimž dáno, aby škodili zemi a moři, řka: Neškodte zemi, ani moři,

ani stromům, dokudž neznameníme služebníků Boha našeho na čelích jejich.” (Zj 7,1–3)

Jsou zde čtyři andělé, připravení vylít pomstu na zemi a zničit svět. Dále zde je pátý anděl, který nesestoupil z nebe, ale povstal ze země. Nesestoupil, povstal ze země. Tomuto andělu bylo dáno zapečetit Boží lid na čelech (aby samozřejmě nemohli přijmout pečeť či znamení šelmy). O to jde – jakmile máte Boží znamení, nemůžete přijmout znamení šelmy. Samozřejmě, mluví to i o zapečetění. Čelo je symbolem mysli. Bůh říká, že budeme zapečetěni ve svých duších, abychom nemohli přijmout znamení šelmy. Bůh také říká, že právě to nás ochrání od veškeré zkázy.

Mluvíme zde o ostatku, který je předpřipraven k záchraně světa. Věříte tomu? Věříte, že Bůh bude mít pár lidí, kteří zachrání svět? Může to být kdokoliv z vás, kteří jste dnes vyšli kupředu. Vráťte se domů a náhle zjistíte, že máte plnost Krista. Budete znát srdce lidí, tak jako Ježíš Kristus, když sloužil. Zjistíte, že jste na té rovině. Budete mít moc vyčistit všechny nemocnice, prostě udělat vše. Co by bylo tou vůbec první věcí, do které byste se pustili? Pamatujte, máte moc Ježíše Krista, takovou, jakou měl před svým ukřižováním. Dejme tomu, že bych vám navrhl, co byste udělali, ano?

Chytl byste d'ábla a nandali mu to – odstranili ho. To je to první, co by mysl Kristova chtěla udělat. To chtěl Ježíš udělat v zahradě. Víte, to je přesně to, co říkal: „Pane, ať mě tento kalich mine. Pusť mě a nech mě ho zničit.“

Tohle přesně byste chtěli udělat. Bůh však říká, že bude mít lid, který vyjde v plnosti Krista – jinými slovy, získají mysl Kristovu, získají pomazání mysli Kristovy. Povstanou a zastaví anděly zkázy a zabrání zničení země.

Dám vám ještě jeden verš. Otočte si do Matouše 24:

„A byť nebyli ukráceni dnové ti, nebyl by spasen nižádný člověk. Ale pro vyvolené (eklektos) ukráceni budou dnové ti.“ (Mat 24,22)

Vím, že někteří by se mě chtěli zeptat na vyvolené později, takže na toto téma nyní už víc nedodám. Pokud se mě nezeptáte, nebudu ztrácet čas vysvětlováním této věci.

Písmo tedy říká, že pro vyvolené Bůh ukrátí čas. Ještě vám chci ukázat jedno místo Písma. Nevím, proč vám k jedné jediné věci ukazují tolik odkazů. Možná se někomu nedostává víry nebo věří něčemu jinak.

Pokud si tady dnes máme korigovat to, čemu věříme, já za sebe to chci udělat tak, že vám řeknu, co říká Ježíš. Vidí-li to někdo jinak, ty verše vám mohou pomoci.

Otočte si do Malachiáše, poslední, 4. kapitoly:

„Aj, já pošli vám Eliáše proroka, prvé nežli přijde den Hospodinův veliký a hrozný, aby obrátil srdce otců k synům, a srdce synů k otcům jejich, abych přijda, neranil země prokletím.“ (Mal 4,5–6)

Zde Bůh nemluví o Eliášovi, člověku. Mluví o společenství Eliáše, lidu, který se objeví předtím, než kletba stihne zemi. Já osobně věřím, že kletba, jež stihne zemi, o které Bůh mluví, jsou zbraně, atomové zbraně, které máme.

Před mnoha lety jsem se Boha ptal, co znamená: „Modlete se, aby váš útěk nebyl v zimě.“ Pamatujete si to? Je to Matouš 24, verš 20:

„Protož modlte se, aby utíkání vaše nebylo v zimě anebo v svátek.“

Říkal jsem: „Pane, znamená-li to sabat v U.S.A., bude to pravděpodobně pondělí nebo neděle v Austrálii. Neexistuje, aby to pro někoho někde na světě nebyl den sobotní.“ Řekl jsem: „Pane, ten den sabatu či zima musí znamenat ještě něco jiného. Je-li právě teď tady léto, dole v Austrálii mají právě zimu. Jinými slovy, vždycky to pro někoho bude v zimě. Když je v jedné hemisféře zima, musí být v jiné léto. Bože, ty tím musíš kromě téhle zimy mínit ještě něco jiného.“

Pán řekl: „Zima brání životu. Zima je, když srdce jsou chladná.“

Zima je, když se smrt usadí na lidském srdci a teplo a moc ducha spí. Je to podobné rostlinkám, které zadrží svou mízu v kořenech a uloží se k zimnímu spánku.

Uvědomil jsem si, že Bůh říká: „Modlete se, bratří, abyste nebyli v situaci chladu či odpadnutí, až vypukne čas pronásledování. Jinak to budete mít mnohem těžší.“

Včera mě napadla ještě jiná myšlenka. Podíval jsem se do novin a tam psali, že vědci přišli s teorií, kterou nazývají „nukleární zima“. Když jsem ta slova četl, něco mi to připomnělo.

Kdysi na Jamaice jsme zažili zatmění slunce. Ten den bylo 27 °C. Nastalo zatmění a během půl hodiny teplota klesla na -1 °C. Slunce bylo zastíněno a teplota klesala. Každý se už v 10 °C klepal zimou.

Řekl jsem: „Můj Bože, je to možné?“

Jak víte, věřím, že Boží slovo má tři dimenze. Věřím, že je přirozené, duchovní a že má svou rovinu plnosti. A tak tedy každé slovo, které vám Bůh dá, nesnižujte. Neříkejte: „To je přirozené,“ nebo: „To není přirozené, to je duchovní.“

Nemůžete říct: „Není to přirozené, je to duchovní,“ protože je to jak přirozené, tak duchovní. Bůh řekl, že chrám bude zničen, a Titus tam vstoupil a zničil chrám na přirozené rovině. Došlo však také k duchovní destrukci chrámu. Blíží se doba, kdy dojde ke kulminaci ničení a přijde zničení v plnosti.

Každé Boží slovo – klidně si to ověřte – má nejprve svůj přirozený význam, pak přichází duchovní. Bůh mluví o křtu. Máme přirozené ponoření – křest ve vodě, pak byste měli mít duchovní ponoření – křest Duchem. Abyste porozuměli tomu, co znamená duchovní křest, musíte projít tím přirozeným. Pokropil-li vás někdo vodou, budete chtít pokropení Duchem. Jestli vás ale někdo celé ponoří do vody, porozumíte křtu Duchem – že vás zcela přikrývá a cele pomazává.

U plnosti křtu si uvědomíte, že musíte být ponořeni (pokřtěni) do Krista. Nemyslím si, že to církve chápe. Tak jako vás při vodním křtu přikryje voda (jste-li osoba, která křtí, a snažíte se ponořit člověka, ale on je tvrdohlavý a nedaří se ponořit jeho hlavu, musíte si to s ním zopakovat znova), stejně je to v Duchu. Křest musí být proveden správně, jinak to není křest. Proč? Protože přirozený křest má duchovní význam a není možné, aby duchovní část byla polovičatá. Musí to být naplněno vše.

Když se jedná o duchovní křest, křest Duchem svatým, děje se asi toto: Lidé vám řeknou, že musíte mluvit v jazycích: „babalabašabalaba...“ Když řeknete: „babalabašabalaba...“, řeknou: „Máš to!“

Nemáte nic! Tohle není křest Duchem. Duch svatý vás musí přikrýt a zastínit. Pak jste pokřtěni. Někdy se za někoho modlíte a cítíte přikrytí Duchem svatým, i když v tu chvíli jazyky nemluví.

Je třeba porozumět přirozenému a duchovnímu. Pokud jsme pokřtěni Svatým duchem, tak proč? Musí přeci existovat plnost toho všeho. Musí být něco většího. Duch mě vede do Těla, kde budu přikryt, zcela zastíněn Tělem, které se jmenuje tělo Kristovo. Rozumíte? Každé slovo musí mít svou plnost. Když se díváme do svých Biblí, vidíme je ve třech rovinách a vidíme, že od roviny k rovině narůstá. Cokoliv Bůh řekne, to Duch vykoná, vykoná a vykoná. Dokud nedosáhne svého maxima, nepřestane s naplňováním slova. Pohleďte na duchy, kteří vládli

v Babyloně – dnes jsou desetkrát horší. Vyvíjejí se, rostou, učí se. Kdykoliv uděláte chybu puze nějakým duchem, něco ho naučíte. Bible říká, že učíme duchovní moci a panstva a knížata na nebeských místech přenesmírnou moudrost Boží. Věděli jste to?

„Aby nyní oznámena byla knížatstvu a mocem na nebesích skrze církev rozličná moudrost Boží.“ (Ef 3,10)

Věděli jste, že se z vašich skutků duchové učí? Ano! Jdete si a uděláte něco bláznivého. Hned to ten duch vezme vážně a jedná podle toho. Učí se od nás. Zdržují se kolem vás, naslouchají všemu, co řeknete. Proto Bůh říká, že budeme souzeni z každého prázdného slova, které vyřkne. Dle Boha každé marné slovo bude souzeno.

Matouš 12,36: *„Ale pravím vám, že z každého slova prázdného, kteréž mluvíti budou lidé, vydadí počet v den soudný.“*

Duch sebere každé prázdné slovo z vašich úst.

Mluvíme o přebývání v těle Kristově, o tom, jak být součástí hnutí Ducha. Pamatujte na to, že toto hnutí není přirozené. Nemůžete se k němu přidat. Je to duchovní hnutí.

„Skrze jednoho zajisté Ducha my všickni v jedno tělo pokřtěni jsme,...“ (1Kor 12,13)

1. Jste pokřtěni ve vodě – pokřtil vás člověk.
2. Jste pokřtěni v Duchu svatém – to musí udělat Ježíš Kristus. Do Ducha vás nemůže ponořit žádný člověk.
3. Někteří říkají: „Křtím tě do těla Kristova.“ Bláznovství! Do těla Kristova vás pokřtít nemohou. Do těla Kristova jste ponořováni, jen když poslechnete Ducha, protože „jedním Duchem jsme pokřtěni v jedno tělo“.

Do těla Kristova vás ponořuje Duch svatý – když Jej poslechnete.

Obraťme pozornost zpět k údělu tohoto Těla. Tělo je předurčeno k záchraně tohoto světa. Tělo Kristovo zachrání zemi ve chvíli, kdy vše už bude ztraceno, všechno selže. Víte, ti bratří, kteří věří, že budou vytrženi... Nevím, jestli ještě někdo na tomto místě tomu věří. Pokud však tomu věříte, ptejte se. A já vám v několika jednoduchých bodech ukážu, že vytrženi nebudete – budete přetvořeni v bojový stroj. Lidé, kteří věří, že budou ve chvíli, kdy atomová bomba zasáhne New York nebo Detroit či Chicago, vytrženi pryč – ti mohou na věc změnit názor.

Ano! Přesně tak se to stalo v Číně. Watchman Nee a všichni tamní bratří věřili ve vytržení. Mysleli si, že mají plné evangelium. Kázali jej z celého svého srdce a věřili mu. V době, kdy čínští komunisté začali křičovat bratří, přišla o tom z Číny zpráva. Komunisté vždycky zatkli starší. Přišli, zatkli jednoho, odvezli jej, mučili, zlámali mu prsty na ruku a poslali jej domů do jeho shromáždění, aby znejistili bratří. Bylo to psychické mučení. Pak je zavřeli znovu a některé z nich veřejně ukřižovali, přímo před jejich církví. Vytrvale je každý den sužovali. Věšeli je tam tak, aby to církev viděla. Zkusili taky jiné věci. Začali šířit lži o pastorech. Ukazovali snímky, kde byl váš pastor vyfocen ve velmi kompromitujících situacích. Lži! Sami ty fotky vyrobili. Udělali všechno, co jen bylo možné. Zničili tu největší část církve, jakou dokázali.

Tělo je
předurčeno
k záchraně
tohoto světa.

Bratří napsali vedení církve Church of God dopis tohoto znění: „Kde jsme minuli Boha?“ Byl to ten nesmutnější pláč a křik, jaký jste kdy mohli slyšet. „Jak jsme Jej minuli? Přišel Pán Ježíš a nás tady nechal? Čekali jsme, že unikneme vytržením. Neexistuje horší pronásledování než to, které právě zakoušíme.“

Víte, ještě nebyla řečena ani polovina pravdy o mučení křesťanů v Rusku a komunistických zemích i Číně. Slyšel jsem, že právě v této době jsou nějakí křesťané zajatí na Sibiři. Jsou tam v minus šedesáti pod nulou, bez topení a bez stravy.

Nečetl někdo z vás knihu, napsanou člověkem, který pracoval pro společnost Ford Motor, a oni jej poslali do Ruska, aby tam postavil továrnu? Odmítl jako sportovec reprezentovat Rusko. Ano, byl v televizi, viděl jsem ho. Chtěl bych získat tu knihu. Jmenuje se „Coming out of the Ice.“ Vyznal tam, že z lidí, které tam mučili, přežil jediný on, a to jen díky Bohu. Jen Bůh mohl způsobit, že tím někdo prošel. Co všechno mu provedli, a on přesto žil!

Vyprávím to všechno tady, bratří, abyste věděli, že jediná věc, která zachrání svět, je tělo Kristovo. Chcete být součástí tohoto Těla? Chcete nyní vše obětovat, abyste byli součástí tohoto válečného stroje, Božích mocných, Boží armády?

Zní to dobře: „Dejme se na pochod v té armádě!“

Zpíváme píseň „The Army of the Lord“ a tak dál. Není to však tak růžové. Pojdte se mnou do Zjevení 11. Zjevení říká, že když vrcholí soužení, jsou tu dva svědkové.

Zjevení 11,3–5: „Ale dám jej dvěma svědkům svým, kteříž budou prorokovati tisíc dvě stě a šedesáte dnů (tři a půl roku), oblečeni jsouce v pytle. Tiť jsou dvě olivy a dva svícnové, stojící před obličejem Boha Pána vsí země. Jimžto jestliže by kdo chtěl ubližovati, oheň vyjde z úst jejich, a sžítie nepřátely jejich; a takt' musí zabit býti, kdož by koli jim škoditi chtěl.“

Nemluvíme o lidech, kteří jdou a doslovně plivají oheň jako draci a spalují lidi. To není význam tohoto místa. Oheň z jejich úst je Slovo. Budeme chodit v moci mluveného slova. Já to viděl, bratří.

Pamatuji si, že jsem jednou sloužil na místě zvaném Broadgate. Toho večera tam byla spasena jedna žena. Žila s partnerem, který když uslyšel, že se obrátila, měl pocit, že mu kazatel odloudil ženu, a tak ze sebe udělala křesťanku. Proto se rozhodl mě zabít. Přišel s mačetou do církve. Byla to velmi ostrá a dlouhá mačeta. Rozhodl se, že mě s ní zabije. Víte, lidé se ho snažili zastavit a mluvit s ním, já ale neřekl nic. Jen jsem se modlil.

Vyšel z budovy a sedl si pod strom. Jak tam tak seděl, začala bouřka a do stromu udeřil blesk. Rozčísł ho na dvě poloviny. Onen muž seděl u kořenů. Začal zvracet krev a zemřel. Víte, my jsme se za něj modlili. Vidím však, jaká může být moc mluveného slova. Nemodlili jsme se, aby byl zabit. Když se ale někdo rozhodne, že vás zabije – míním tím, že se z celého srdce rozhodne pro tento záměr – Bůh ho zastaví.

Bratr Branham jednoho dne kázal. V tu chvíli se k němu pokusil přistoupit člověk s nožem a zabít jej. Uvaděči se vrhli kupředu, aby jej zastavili, on však řekl: „Ne – stůjte. Koneckonců, pokud mě nedokáže ochránit můj Bůh, proč byste měli vy?“

Ten člověk přiběhl až k němu na podium, pozvedl nůž... a Branham řekl: „Ve jménu Ježíše!“ A ten muž se i s nožem skácel na zem.

Přicházíme na místo, kde Boží slovo bude jako oheň vycházející z našich úst. Ve Zjevení 1 vidíme člověka s ostrým dvousečným mečem vycházejícím z jeho úst. Znamená to, že tou zbraní bude slovo Boží – meč Ducha. Proto jsem zmínil, že někteří z nás, místo aby použili zbraně, které nám Bůh dává, jsou ztraceni v politice. Domnívám se, že se církev

obrací špatným směrem. Čekáme od politiků vysvobození, ale žádné tam není.

Myslím, že Bůh použil Reagana. Domnívám se, že si jej použil k zbudování silných Spojených států, aby nám tak dopřál nějaký čas, koupil nám jej, a tak zadržel Rusy. Oni se nepohnou, dokud budou věřit, že by je to stálo život. Je to tak? Když si myslí, že zemřou, nezaútočí. Víte, mysleli si, že spíme. A najednou přijde člověk, který probere celý národ a říká: „Pohlédněte! Jste pozadu!“ Bůh zadržuje. Bible říká: „Ten, kdo zadržuje, až do času...“ (2Tes 2,7)

Chvála Bohu. Na vlastní oči vidíme, jak se v této době dějí určité věci. Tělo Kristovo je ta Boží armáda, kterou si Pán připravuje. Víte, je to všude v Bibli, nechápu, jak je možné, že to někteří lidé nevidí. Ukážu vám pár dalších veršů. Je to i tady ve Zjevení. Otočte si do Zjevení 12.

Zjevení12,5: *„I porodila syna pacholíka, kterýž měl spravovati vsecky národy prutem železným. I vytržen jest syn její k Bohu a k trůnu jeho.“*

Zjevení12,7–9: *„I stal se boj na nebi: (v království Božím)...“*

To neznamená v nebi nahoře. To znamená v nebi tady dole, v Božím království, které Bůh vlastní tady dole.

„...Michal a andělé jeho bojovali s drakem, a drak bojoval i andělé jeho. Ale nic neobdrželi, aniž jest nalezeno více místo jejich na nebi. I svržen jest drak ten veliký...“

Pojďme rovnou dolů ke konci a tam si přečtěme verš 17.

Zjevení12,17: *„I rozhněval se drak na tu ženu, a šel bojovati s jinými z semene jejího...“*

Bůh má válčící armádu. Půjdeme-li do 2. kapitoly Joela, dozvíme se o ní více.

Joel 2,1–2: *„Trubte trubou na Sionu, a křičte na hoře svaté mé, nechť se třesou všickni obyvatelé této země, nebo přichází den Hospodinův, nebo blízký jest, den temnosti a mračna, den oblaku a mrákoty, jako záře jitřní rozprostřená po horách: Lid mnohý a silný, jemuž rovného nebylo od věků, aniž po něm kdy bude až do let národů i pronárodů.“*

A tak pokračuje dále a vysvětluje, kým jsou, pak říká: „Toto je má armáda.“

Joel 2,11: *„Hospodin pak sám vydá hlas svůj před vojskem svým...“*

Celá tato kapitola mluví o Boží armádě, která útočí. Proto víme, že Bůh připravuje armádu. Jaké jsou kvalifikační požadavky? Jsou jednoduché – je to poslušnost Duchu.

Víte, ohavnost zpusťování – lámali jste si někdy hlavu nad tím, co to je? Ohavnost je hřích, zpusťování je zkáza. Jinými slovy je tam hřích, který působí zkázu. Ke zkáze tohoto světa dochází kvůli jednomu konkrétnímu hříchu – vzpouře vůči Bohu. Je to tak prosté – vzpoura vůči Bohu. Vzpouru vidíme v ekumenickém hnutí, ve Světové radě církví a v mnoha církvích. Vidíme vzpouru, která se projevuje tím, že nechtějí, aby nad nimi Ježíš vládl, a přijímají jako svou hlavu člověka. Stydím se za některé z našich vůdců, lidí, kterých jsem si léta vážil – ztratil jsem k nim úctu, protože se obrátili zády ke svému vlastnímu evangeliu a začali mě přesvědčovat, že papež je hlavou církve. Dle mého odhadu je papež na „stolici“. Neříkám tím, že papež je antikrist, to ještě neříkám. Víte, kdy to řeknu? Může mi někdo říct, kdy přijdu a řeknu: „Ten člověk je antikrist.“? Kdy byste to řekli?

Jedním ze znaků by mohlo být, že se prohlásí hlavou celosvětové církve. Zatím nikdy nebyl jeden člověk schopen ovládnout celosvětově církev. Stane-li se hlavou celosvětové církve, pak je antikristem. Antikrista očekáváme. Osobně si myslím, že antikrist je živ a s námi. Víte, antikrist musí být někdo z církve, protože Jidáš byl jedním z dvanácti. Antikrist musí být někdo povoláný Bohem. Ano! Je z církve, je z Božích povoláných, Bůh jej povolal. Budete-li se dívat velmi pečlivě, uvidíte vše, co se děje, nicméně také, že nikdo nikdy zatím nedošel do bodu, že by dokázal sjednotit církev.

Už jste někdy dříve viděli takové sblížení mezi letniční, evangelikální a jinými denominačními církvemi? Nikdy, za celou historii světa. Nyní je jedno shromáždění za druhým a všichni se spolu scházejí. Dnes už mluví v jazycích více katolíků než letničních. Neznamená to, že by byli pokřtěni Duchem. Zjistil jsem, že se v letniční církvi děje jedna věc. Bylo tam mnoho lidí pokřtěných jiným duchem. Věděli jste, že lidé mohou mluvit v jazycích, a nebyť pokřtěni Duchem? My z Jamajky víme, co takzvaní poko-mania dokážou. Mluví v jazycích, konají zázraky, tančí v duchu, dokážou všechno možné – a není to z Boha. Rozumíte?

To vše jsem v letniční církvi viděl, když jsem tam byl pastorem. Bůh mi ukázal lidi, jejich projevy. Často právě lidé v popředí církve nebyli z Boha. Dostali se různými způsoby do vedení a nebyli z Boha.

Dnes to zažíváme znovu, zde, v církvích okolo nás. Bůh nás vyzývá, abychom utekli před takovými věcmi a utekli se do Těla.

Řeknete: „Jen mi ukaž kam, a já půjdu.“ „Jen mi řekni, a stanu se členem.“

Není to tak snadné. Tělo Kristovo jsou ti, kdo jsou poddáni Kristu, a všichni slyší tutéž věc. Jestli dokážete sedět a poslouchat slovo podobné tomuto, pak slyšíte stejný hlas jako my, a toto slovo nám má pomoci se spojit.

Bůh říká: „Vidíte-li, jak se ten den přibližuje, nezanedbávejte společná shromáždění.“ (Žid 10,25)

Když lidé v církvi říkají: „Bratře, proč jsi nepřišel? Nevíš, že Bible říká: nezanedbávejte společná shromáždění?“ Musíte se ptát: „Společná s kým?“ O kom to mluví?

Znamená to lidi, kteří jsou jako vy. Nejste-li jako oni, nemáte právo se s nimi scházet. Pro některé z vás je tvrdé to takto říct. Cítím to, ale je to tak.

Když vstoupíte do stánku, jste na vnějším nádvoří. Dveřmi pak vstupujete do svatyně, jsou symbolem Ježíše Krista. „Já jsem dveřmi do ovčince.“ (Jan 10,7–9) Pokud nevstoupíte dveřmi, jste stále jen křesťanem vnějšího nádvoří, protože jste přišli a přijali Ježíše jako svého spasitele – nejste však součástí Božího hnutí na zemi. Z tohoto důvodu někteří neslyší poselství království.

Ježíš řekl: „Toto poselství o království, evangelium království, bude kázáno po všem světě.“

Neříká jen: „Přijměte Pána Ježíše Krista, a budete spaseni.“

To je jen počátek. Když jste spaseni, Bůh očekává, že zareagujete na své spasení tím, že přijmete Ducha svatého. Až přijmete Ducha svatého, pak od vás očekává, že se necháte Duchem vést. Nevím, kolik církví je vedeno Duchem. Popravdě, žádnou jsem neviděl. Neviděl jsem církev vedenou člověkem, který je vedený Duchem.

Boží služebnost je jinými slovy ve starších. Bůh pozdvihne kolem lidí starší, kteří hledají Boha a jsou Bohem vedeni. To je to, co chceme. Toto potřebujeme. A měli bychom se za to modlit. A nikdo to nepřevzme. Nedovolte, dokud jste zde, nikomu převzít toto společenství. Ano.

Nedovolte to. Není to z Boha. Nechceme pastora, protože pastor je nebiblická pozice. Každý může přinést tomuto slovu výzvu, mít otázky.

Pastor není biblická pozice, a pokud říkáte, že nejste pastor, ale jednáte tak – tak jste pastor. Pokud souhlasíte s pozicí pastora, souhlasíte i s pozicí papeže. Neexistuje, aby malý papež šel proti velkému papeži. Velký papež přeci o sobě říká, že je hlavou církve, univerzální církve, a ty říkáš, že jsi hlavou tohoto malého kousku.

Další řekne: „Já jsem hlavou támhle.“

Byl jsem v církvi jednoho bratra a on prohlásil: „Chci, aby každý věděl, že jsem tady pastorem a bude to tak, jak řeknu.“

To není Ježíš Kristus – to je člověk. Amen. Pokud by ti lidé znali Boha, věděli, jaký je, tak by vstali a rovnou odešli. Ano.

Oni však říkají: „Amen, pastore.“

Díky, Ježíši. Bůh vám žehnej.